

quieta i freturosa de noves situació. No es pot, tampoc, negligir el fet de la impulsivitat que tanta influència té en mantes ocasions, d'una manera directa o complementària, en el resultat de la conducta d'aquell.

Si hi afegim el factor hereditari, del qual no escapa el menor en gran o petita proporció, i les circumstàncies d'una vida mancada de la higiene més elemental, estigmatitzat, a més a més, per malalties mal guarides, orfe d'afecte sovint i mancat de tot estimul moral, res no té d'estrany que es dibuixi en ell una personalitat psicopàtica. Un altre dia estudiarem les dades antropomètriques que tenim recollides i que revelen en la seva majoria un enorme endarreriment de desenrotllament somàtic condicionat així mateix per alguns dels fets que acabem d'esquematzar. Tenim el ple convenciment de què els menors que cometen delictes ho fan, com hem dit, sota la influència de perturbacions psíquiques en la majoria dels casos, i aquesta convicció es manifesta amb evidència en algunes observacions que no donen lloc a dubtes, ocurrent ací quelcom semblant a les malalties corporals, això és, que la majoria es guareixen si s'apliquen els mitjans necessaris i esdevenint d'altres, en canvi, cròniques per factors i causes individuals o mesològics. Així, doncs, dels menors tutelats se'n guareixen molts (no vol dir, però, que la curació sigui completa en tots els casos) i d'altres segueixen dues trajectòries segons el trastorn psíquic radiqui en l'esfera intel·lectual i afectiva o en la volitiva. En el primer cas van a parar al frenocomi i en el segon a la presó o al correccional. En coneixem casos dels dos tipus.

Resumint, doncs, la visió que com a fruit de les nostres experiències tenim del problema, és que estudiat el fet en un sentit totalitari cal aplicar un mètode pluridimensional per a la seva comprensió, i així podem afirmar que, salvant excepcions, dels termes del problema que poden resumir-se en condicions ambientals, estímuls delictògens i estructura psicopatògena del menor, no se'n pot negligir cap, però no se'n pot negligir cap, però no hi ha dubte que el darrer ha de situar-se en primer pla, doncs de cada deu casos situats en condicions adverses, posem per cas, els nou sucumbiran per causes subjectives (temperament, caràcter, hàbits i tendències